

IDŹ DO

PRZYKŁADOWY ROZDZIAŁ

SPIS TREŚCI

KATALOG KSIĄŻEK

KATALOG ONLINE

ZAMÓW DRUKOWANY KATALOG

TWÓJ KOSZYK

DODAJ DO KOSZYKA

CENNIK I INFORMACJE

ZAMÓW INFORMACJE
O NOWOŚCIACH

ZAMÓW CENNIK

CZYTELNI

FRAGMENTY KSIĄŻEK ONLINE

Fotografia cyfrowa. Photoshop Elements 4

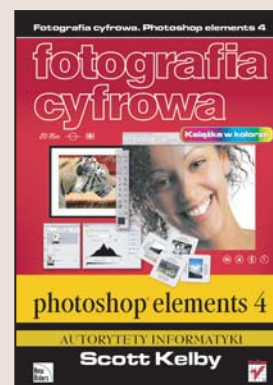
Autor: Scott Kelby

Tłumaczenie: Piotr Cieślak

ISBN: 83-246-0403-0

Tytuł oryginału: [The Photoshop Elements 4
Book for Digital Photographers](#)

Format: B5, stron: 464

Sprawdzone metody obróbki cyfrowych fotografii

- Porządkowanie i opisywanie kolekcji zdjęć
- Korekcja barwna i usuwanie niepotrzebnych obiektów
- Praca z plikami w formacie RAW
- Publikowanie i prezentacja fotografii

Pamiętasz czasy, kiedy przed wykonaniem zdjęcia dziesięć razy sprawdzało się parametry naświetlenia, żeby po wywołaniu kliszy i zrobieniu odbitek nie okazało się, że zamiast pięknego mazurskiego pejzażu mamy piękną kolorową plamę? Fotografia cyfrowa uwolniła nas od tych problemów. Oczywiście — sam fakt posiadania cyfrowki nie sprawi, że jej właściciel stanie się wirtuozem obiektywu, ale dzięki komputerowej obróbce zdjęć będzie mógł z niemal każdego niedoświetlonego, prześwietlonego lub źle wykadrowanego zdjęcia uczynić piękną fotografię.

Książka „Fotografia cyfrowa. Photoshop Elements 4” prezentuje profesjonalne techniki modyfikowania i korygowania zdjęć z wykorzystaniem programu Photoshop Elements. Scott Kelby, autor wielu publikacji poświęconych różnym wersjom Photoshopa, przedstawia sztuczki, jakimi posługują się fachowcy od fotografii cyfrowej podczas edycji, korekcji, retuszu i prezentacji swoich dzieł. Dowiesz się, jakich ustawień i narzędzi programu Photoshop Elements 4 używać, aby osiągnąć określony rezultat.

- Zarządzanie plikami za pomocą programu Organizer
- Korzystanie z metadanych
- Korekcja zdjęć w formacie RAW
- Zmiana wielkości i kadrowanie fotografii
- Korekcja kolorystyki i usuwanie błędów naświetlenia
- Retusz portretów
- Efekty specjalne
- Przywracanie świetności starym fotografiom
- Prezentacja i drukowanie zdjęć

Wykorzystaj amatorskie narzędzie do uzyskania profesjonalnych rezultatów

Wydawnictwo Helion
ul. Chopina 6
44-100 Gliwice
tel. (32)230-98-63
e-mail: helion@helion.pl

Spis treści

ROZDZIAŁ 1..... 21

Chaos kontrolowany .

Zarządzanie zdjęciami przy użyciu programu Organizer

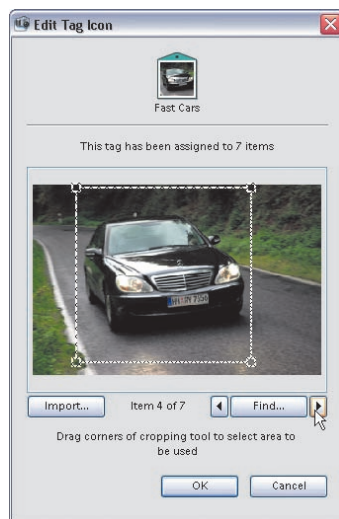
Przechowywanie cyfrowych negatywów	22
Przygotowanie stykówki na okładkę płyty CD	26
Jak rozprawić się z ekranem powitalnym?	32
Skanowanie zdjęć	34
Automatyczny import zdjęć przy użyciu funkcji Watched Folders (obserwowane foldery)	35
Zmiana wielkości miniatur	36
Pełnoekranowy podgląd zdjęć	37
Chronologiczne sortowanie zdjęć	38
Zeskanowałeś zdjęcia? Nadaj im właściwą datę	39
Wyszukiwanie zdjęć na podstawie miesiąca i roku ich powstania	40
Znakowanie zdjęć (identyfikatory)	41
Znakowanie zdjęć ludzi (identyfikacja twarzy)	44
Znakowanie wielu zdjęć jednocześnie	46
Dodawanie wielu identyfikatorów do jednego zdjęcia	47
Łączenie identyfikatorów	48
Wymiana identyfikatorów (lub kolekcji zdjęć) z innymi osobami	49
Kolekcje, czyli w jaki sposób ułożyć nieposłuszne zdjęcia	50
Wybór własnych ikon dla identyfikatorów i kolekcji	51
Usuwanie identyfikatorów (lub kolekcji)	52
Podgląd metadanych zdjęcia (informacje EXIF)	53
Dodawanie własnych informacji do fotografii	54
Wyszukiwanie zdjęć	55
Wyszukiwanie zdjęć przy użyciu kalendarza	58
Błyskawiczny pokaz slajdów	60
Porównywanie zdjęć	62
Porównywanie zdjęć w powiększeniu	64
Grupowanie zdjęć, czyli wiosenne porządki	66

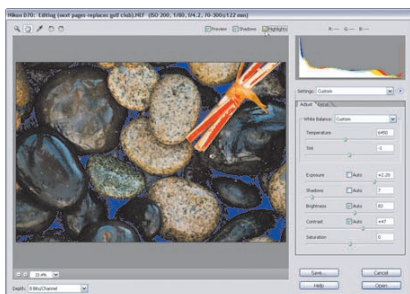
ROZDZIAŁ 2..... 69

Cała w tRAWie.

Edycja zdjęć w formacie RAW

Edycja zdjęć w formacie Camera RAW	70
Redukcja szumu na zdjęciach w formacie RAW	78
Wyostrozanie zdjęć w formacie RAW	79
Różnicowanie ekspozycji na zdjęciach w formacie RAW	80
Zapisywanie fotografii RAW w formacie Digital Negative firmy Adobe	84
Zdjęcia o podwyższonej głębi barw	85

ROZDZIAŁ 3. 87

Kingsajz.

Skalowanie i kadrowanie

Kadrowanie fotografii	88
Kadrowanie zgodne z „regułą podziału na trzy”	91
Automatyczne kadrowanie do jednego z formatów standardowych	94
Kadrowanie do określonych wymiarów	96
Przycinanie zdjęcia do określonego kształtu	99
Kadrowanie bez pomocy narzędzia Crop (kadrowanie)	102
Powiększanie obszaru roboczego za pomocą narzędzia Crop (kadrowanie)	104
Automatyczne kadrowanie „hurtowo” zeskanowanych zdjęć	106
Prostowanie skrzywionych fotografii przy użyciu narzędzia Straighten (prostowanie)	107
Prostowanie skrzywionych fotografii	110
Skalowanie cyfrowych fotografii	113
Problemy ze skalowaniem, czyli jak dotrzeć do niewidocznych uchwytów przekształcenia	116
Zmniejszanie fotografii	117
Rewolucyjna metoda skalowania zdjęć do rozmiarów plakatu	119
Automatyczne zapisywanie i skalowanie zdjęć	121

ROZDZIAŁ 4. 125

Chodź, pomaluj mój świat...

Korekcja barw dla fotografików

Jedna uwaga, zanim cokolwiek skorygujesz!	126
Błyskawiczna korekcja zdjęć	128
Wyświetlanie histogramu korekcji obrazu	133
Korekcja kolorystyki fotografii cyfrowych	134
Niesamowita sztuczka Dave’a — znajdowanie neutralnej szarości	142
Jak ułatwić sobie późniejszą korektę portretów studyjnych?	144
Automatyczna korekcja kolorów	146
Korygowanie odcienia skóry	149
Ocieplanie (bądź ochładzanie) kolorystyki zdjęcia	152
Szybkie korygowanie wybranych fragmentów obrazu	154
Ulepszona metoda konwersji obrazu do skali szarości	157

ROZDZIAŁ 5. 163

Zdjęcie musi być perfect,

czyli kłopoty z cyfrówkami

Kompensacja przeświecenia	164
Jak radzić sobie z szumem na fotografiach cyfrowych?	166
Profesjonalne przyciemnianie i rozjaśnianie	168

Rozjaśnianie zbyt ciemnych fragmentów zdjęcia	172
Przyciemnianie zdjęć, które są zbyt jasne	174
Jak uratować niepotrzebnie doświetlone ujęcie	176
Kiedy zapomnisz użyć flesza	179
Łatwy sposób poprawiania niedoświetlonych zdjęć	182
Automatyczna korekta czerwonych oczu	184
Natychmiastowe usuwanie efektu czerwonych oczu	186
Usuwanie efektu czerwonych oczu i zmiana ich koloru	188
Korekta zniekształceń trapezoidalnych	192

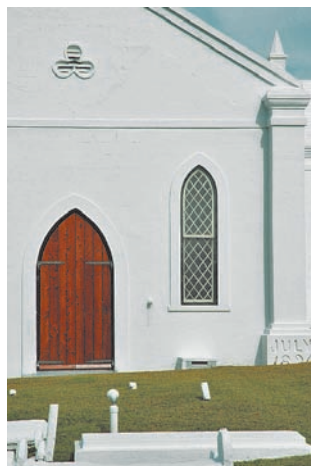

ROZDZIAŁ 6..... 197

Maska.

Techniki maskowania

Rysowanie kwadratowych, prostokątnych lub okrągłych zaznaczeń	198
Zapisywanie zaznaczeń	203
Jak zaznaczyć obiekty, które nie są okrągłe, prostokątne lub kwadratowe?	204
Rozmycie ostrych krawędzi zaznaczeń	206
Zaznaczanie fragmentów o określonym kolorze	208
Rysowanie zaznaczeń przy użyciu pędzla	210
Błyskawiczne zaznaczanie całej zawartości warstwy	211
Jak można ułatwić sobie tworzenie nieregularnych zaznaczeń?	212
Rysowanie zaznaczeń przy użyciu narzędzia Magic Selection (magiczne zaznaczanie)	214
Usuwanie tła	216

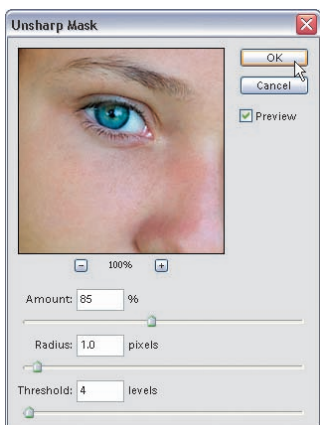
ROZDZIAŁ 7..... 223

Gadające głowy.

Retuszowanie portretów

Błyskawiczna korekta koloru skóry	224
Usuwanie przebarwień na skórze	226
Retuszowanie piegów i trądziku	230
Usuwanie ciemnych kręgów pod oczyma	233
Usuwanie lub niwelowanie zmarszczek	235
Wybielanie oczu	238
Uwydatnianie i rozjaśnianie oczu	241
Korekta brwi i rzęs	244
Zmiana koloru włosów	248
Wybielanie i rozjaśnianie zębów	250
Usuwanie niepożądanych odbić światła	253
Cyfrowa operacja nosa	256
Przekształcanie grymasu w uśmiech	259
Wygładzanie skóry	262
Odcudzenie i wysmuklanie	265
Pozbywamy się tłuszczu	268

ROZDZIAŁ 8.	271
O dwóch takich, co ukradli księżyc.	
Usuwanie niepożądanych obiektów z fotografii	
Usuwanie obiektów przy użyciu stempla	272
Retuszowanie w linii prostej	277
Zasłanianie niepotrzebnych elementów zdjęcia	279
Usuwanie plamek i innych drobnych obiektów	282
Usuwanie niepożądanych obiektów przy użyciu narzędzia Healing Brush (Pędzel korygujący)	284
ROZDZIAŁ 9.	291
Kaliber 44.	
Efekty specjalne dużego kalibru	
Budowanie dramaturgii obrazu przy użyciu oświetlenia	292
Przyciemnianie krawędzie (efekt winiety)	295
Zastosowanie koloru do podkreślenia wybranych elementów kompozycji	298
Efekt zmiękczenia ostrości	300
Zmiana koloru obiektów	302
Cuda na niebie	305
Neutralny filtr gradientowy	308
Nakładanie zdjęć	312
Prosta sztuczka z głębią ostrości	314
Tworzenie fotomontaży	316
Klasyczny efekt winiety	319
Imitacja bichromii	322
Odbitka à la Polaroid™	324
Od zdjęcia do szkicu w 60 sekund	328
Automatyczne tworzenie obrazów panoramicznych za pomocą narzędzia Photomerge	331
ROZDZIAŁ 10	335
Pepe, wróć.	
Techniki renowacji zdjęć	
Kolorowanie czarno-białych fotografii	336
Renowacja wyblakłych fotografii	340
Usuwanie drobnych plamek i przekłamań	343
Retusz bardzo zakurzonego bądź porysowanego zdjęcia	346
Odtwarzanie uszkodzonych i brakujących fragmentów zdjęć	349
Naprawianie zagięć i rozdarć	354

To pierwsza edycja tej książki, w której zdecydowałem się poświęcić cały rozdział edycji zdjęć w formacie Camera Raw. Czy cały rozdział to nie za dużo? Wcale nie, a to z przynajmniej trzech powodów. Po pierwsze, znaczenie i popularność formatu Camera Raw nieustannie wzrasta, a w programie Photoshop Elements 4.0 pojawiło się tak wiele związanych z nim nowości, że postanowiłem je wszystkie opisać. Po wtóre, chciałem zwiększyć objętość książki. Po trzecie, tak naprawdę wcale nie potrzebuję tych kilku dodatkowych stron, ale kto mnie tam wie... Czy jest

Cała w tRAWie

Edycja zdjęć w formacie RAW

to rozdział dla każdego? Nie, raczej nie. Skierowany jest on przede wszystkim do tych fotografików, którzy zapisują zdjęcia w formacie RAW (na pewno wiesz, czy Twój aparat obsługuje ten format zapisywania zdjęć; urządzenia wyposażone w tę funkcję są bowiem sprzedawane wyłącznie w Rawie. Mazowieckiej). No dobrze, będę przez chwilę poważny (ale tylko przez chwilę, więc nie oczekuj zbyt wiele, a już w szczególności nie wymagaj ode mnie podawania adresów sklepów fotograficznych w Rawie, które sprzedają te wymarzone urządzenia). Format Camera Raw nie jest formatem dla każdego. Jeśli jesteś doświadczonym profesjonalistą, który za każdym razem potrafi ręcznie skalibrować balans bieli i idealnie dobrać parametry ekspozycji, to również dobrze możesz korzystać ze zwykłego trybu JPEG w wysokiej jakości. Jeżeli nie jesteś chodzącym ideałem, to format RAW jest wręcz stworzony dla Ciebie: umożliwia on bowiem korygowanie pewnych mankamentów zdjęcia. Dzięki wielu zaawansowanym opcjom i ustawieniom możesz regulować ekspozycję, balans bieli i dziesiątki innych właściwości fotografii, które pozwolą Ci uzyskać doskonałą „odbitkę” z surowego, cyfrowego negatywu jakim jest plik w formacie RAW. To naprawdę bardzo zaawansowane narzędzie. Dobrze, dość tych poważnych wywodów. Poznajesz ten tytuł? Ależ tak, to oczywiście stara, dobra piosenka grupy Dżem. Najbardziej lubię wers „byłaś całkiem naga i niewinna...” (proszę o nastrojowy podkład dźwiękowy!)

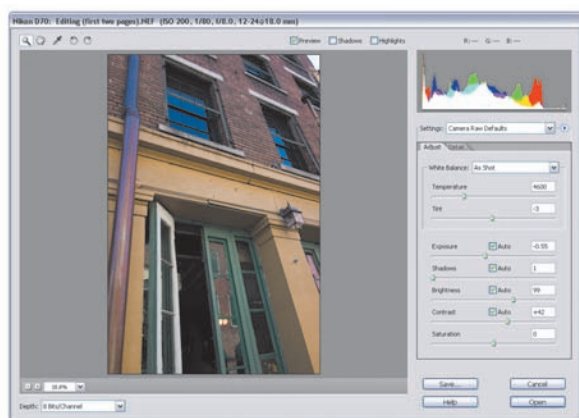
Edycja zdjęć w formacie Camera RAW

Format RAW to jedna z najciekawszych rzeczy w dzisiejszej fotografii cyfrowej, a to z dwóch zasadniczych powodów. Po pierwsze, zapewnia on niezrównaną jakość obrazu, a po drugie, przekształca fotografa w chodzące laboratorium, pozwalając mu na dowolne eksperymenty z cyfrowymi negatywami (podczas których plik ze zdjęciem RAW pozostaje nienaruszony, podobnie jak tradycyjny negatyw podczas wywoływania odbitek).

Podobnie jak w tradycyjnej fotografii, gdzie specjalista pracujący w laboratorium musi zadbać o poprawne naświetlenie odbitek z dostarczonego negatywu, tak tutaj Ty jesteś odpowiedzialny za odpowiednią kalibrację balansu bieli, ekspozycję i wiele innych ustawień, korygowanych zanim jeszcze zdjęcie znajdzie się w środowisku edycji obrazu programu Elements. Aha — jeszcze jedno! To wszystko jest naprawdę bardzo proste (o tym się zazwyczaj nie mówi).

Krok 1.

Jeśli dysponujesz aparatem cyfrowym, który oferuje możliwość zapisywania zdjęć w formacie Camera RAW, to niezwłocznie włącz tę opcję i rozpocznij fotografowanie w tym trybie (jeśli dotychczas tego nie zrobiłeś). Dzięki temu będziesz mógł skorzystać z wszystkich wspomnianych we wstępie zalet tego formatu. (Jeśli nie posiadasz takiego aparatu, to niestety nie będziesz miał dostępu do okna dialogowego umożliwiającego przetwarzanie obrazu w formacie RAW. Nie wiem, czy zwróciłeś uwagę na określenie „przetwarzanie obrazu”. Czyż takie sformułowanie nie brzmi bardzo profesjonalnie?).

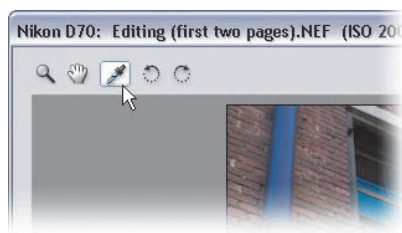

©SCOTT KELBY

Gdy skonfigurujesz swój aparat cyfrowy w taki sposób, by zapisywał zdjęcia w formacie RAW, wykonane fotografie możesz wczytać na dwa różne sposoby.

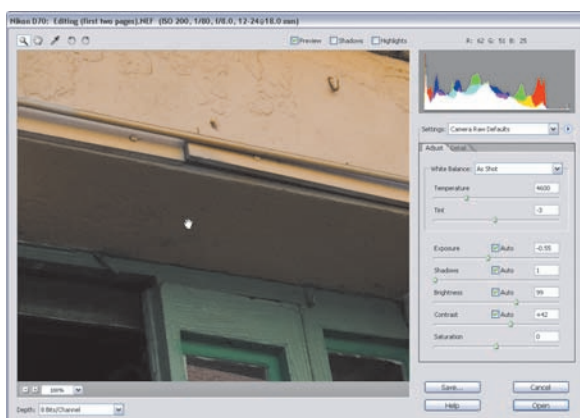
Pierwszy polega na wybraniu polecenia *Open* (otwórz) z menu *File* (plik) programu Photoshop Elements. Gdy to zrobisz, wskaż plik ze zdjęciem i kliknij przycisk *Open* (otwórz), aby wyświetlić fotografię w oknie dialogowym modułu służącego do importu zdjęć RAW (rysunek obok).

Drugi sposób polega na zaznaczeniu wybranego zdjęcia RAW w przeglądarce zdjęć programu *Organizer* (organizator) i naciśnięciu skrótu *Ctrl+I* — skrót ten odpowiada bowiem poleceniu *Go to Standard Edit* (rozpocznij zwykłą edycję), które powoduje uruchomienie środowiska edycji obrazu programu Elements. W tym przypadku jednak, podobnie jak po zastosowaniu pierwszego sposobu, zdjęcie zostanie najpierw wczytane do okna dialogowego umożliwiającego przetwarzanie plików RAW.

Krok 2.

Wczytane zdjęcie pojawi się w dużym oknie podglądu po lewej stronie okna dialogowego. Znajdziesz w nim ikony zaledwie trzech różnych narzędzi: *Zoom* (lupka) (*Z*), umożliwiającego zmianę powiększenia podglądu, *Hand* (rączka) (*H*), pozwalającego na przesuwanie zdjęcia w oknie podglądu, gdy jego powiększenie jest na tyle duże, że nie mieści się ono w tym oknie oraz *White Balance* (balans bieli) (*I*), którego ikona wygląda dokładnie tak, jak ikona narzędzia *Eyedropper* (kroplomierz), służącego do odczytywania wartości barw. Dwie ikony ze strzałkami umożliwiają obracanie zdjęć.

Krok 3.

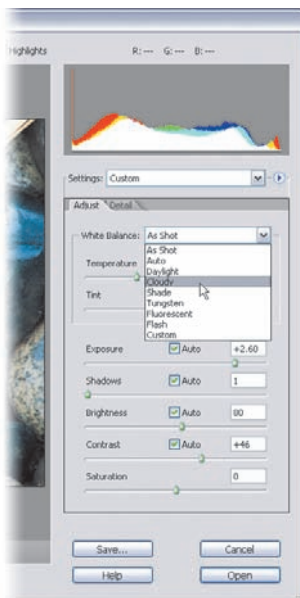
Jeśli chcesz skorzystać z zalet dużego podglądu zdjęcia, wypróbuj następujące skróty i wskazówki, które pomogą Ci zwiększyć wydajność pracy. Po pierwsze, okno dialogowe importu zdjęć w formacie RAW dysponuje własnym narzędziem *Zoom* (lupka), którego działanie jest takie samo, jak analogicznego narzędzia w środowisku edycji obrazu programu Elements. Jeśli klikniesz dwukrotnie jego ikonę (znajduje się ona w lewym górnym rogu okna, ponad podglądem zdjęcia), to zmienisz stopień powiększenia obrazu na 100%. Przy tak dużym powiększeniu widać jedynie niewielki fragment zdjęcia, naciśnij więc *Spację*, aby tymczasowo włączyć

narzędzie *Hand* (rączka), którym możesz przesuwać fotografię w oknie podglądu. Chcąc szybko dopasować powiększenie zdjęcia do wielkości okna podglądu, kliknij dwukrotnie ikonę narzędzia *Hand* (rączka) lub naciśnij *Ctrl+0*. Dostępne są również skróty umożliwiające powiększanie i zmniejszanie obrazu, a są to odpowiednio: *Ctrl++* oraz *Ctrl+-*. Naciśnięcie klawisza *L* powoduje obrót zdjęcia w lewą stronę, zaś naciśnięcie klawisza *R* — w stronę przeciwną.

ciąg dalszy na następnej stronie

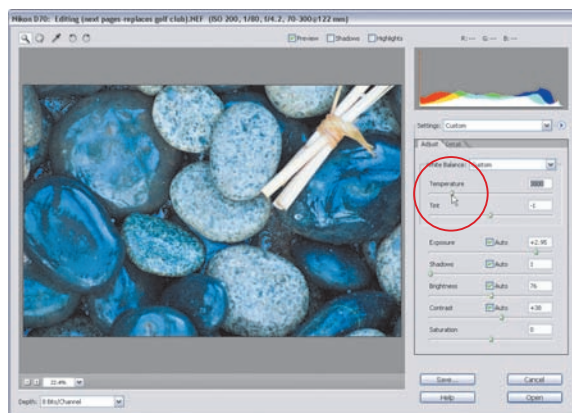
Krok 4.

Opcje i ustawienia związane z przetwarzaniem obrazu zgromadzone są po prawej stronie interfejsu okna dialogowego *Camera Raw*. Znajdują się tam dwie zakładki, zawierające różne zestawy opcji, podzielone w taki sposób, że wszystkie podstawowe ustawienia znalazły się w zakładce *Adjust* (dopasuj). Rozpocznijmy od konfiguracji ustawień balansu bieli. Po otwarciu zdjęcia w formacie *Camera Raw*, program Elements sprawdzi, przy jakim ustawieniu balansu bieli zrobione było zdjęcie i wyświetli to ustawienie — standardowo nosi ono nazwę *As Shot* (zgodnie ze zdjęciem) — na rozwijanej liście *White Balance* (balans bieli). Jeśli oryginalny wybór, dokonany podczas fotografowania, jest poprawny, to oczywiście nie musisz zmieniać tego ustawienia. Jeżeli jednak masz wrażenie, że wygląd zdjęcia mógłby zyskać na ewentualnej zmianie charakterystyki balansu bieli (lub po prostu chcesz poeksperymentować), to po prostu wybierz jedno z gotowych, predefiniowanych ustawień z tej listy.

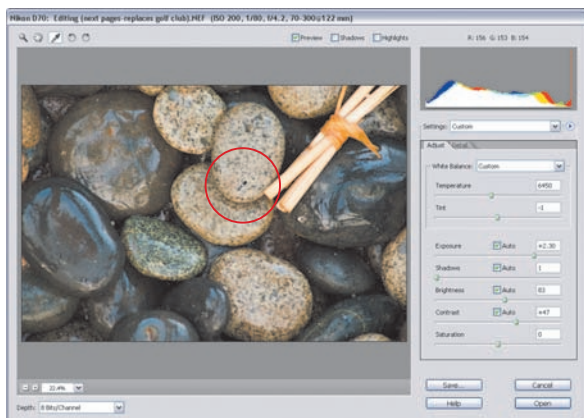

Krok 5.

Poza ustawieniami predefiniowanymi istnieje możliwość samodzielnego przygotowania ustawień balansu bieli. Służą do tego dwa suwaki, *Temperature* (temperatura) oraz *Tint* (tinta). Chcąc przesunąć równowagę kolorystyczną zdjęcia w stronę barwy niebieskiej, czyli je ochłodzić, przesun suwak *Temperature* (temperatura) w lewą stronę. Jeśli chcesz ocieplić zdjęcie, przesun ten suwak w prawą stronę. Suwak *Tint* (tinta) spełnia bardzo podobną rolę i różni się jedynie kolorami, których intensywność można regulować przy jego użyciu. Przesunięcie suwaka *Tint* (tinta) w lewo przesuną równowagę barwną zdjęcia w stronę zieleni, przesunięcie w prawo — w stronę czerwieni. Posługując się tymi dwoma suwakami, możesz uzyskać praktycznie dowolne ustawienie balansu bieli (zachęcam Cię tutaj do eksperymentowania, jest to bowiem całkowicie subiektywny parametr zdjęcia).

©SCOTT KELBY

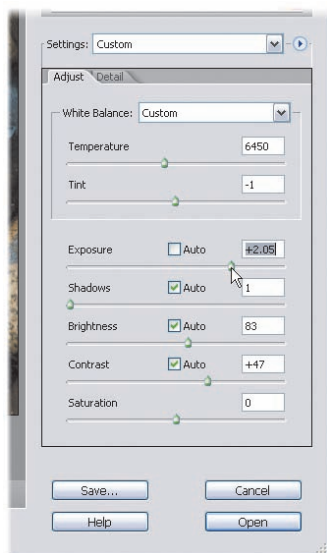

Krok 6.

Istnieje jeszcze jeden sposób na regulację balansu bielei i polega on na zastosowaniu narzędzia *White Balance* (balans bielei), znajdującego się w pasku narzędzi na górze okna *Camera Raw*. Jego ikona przypomina zwykły kroplomierz. Naciśnij klawisz *I*, aby włączyć to narzędzie, a następnie kliknij w takim miejscu fotografii, które powinno mieć neutralnie szary odcień (nie wybieraj tutaj fragmentów zupełnie białych, pozbawionych jakichkolwiek szczegółów; powinien to być fragment przedstawiający szary, neutralny obiekt, który stanowi punkt odniesienia dla reszty zdjęcia).

WSKAZÓWKA:

Chcąc pomóc Ci w trudnej sztuce poszukiwania neutralnego odcienia dla fotografii, na końcu książki zamieściłem czarno-szaro-białą tablicę (kartonik jest perforowany, dzięki czemu będzie Ci łatwiej go oderwać). Wystarczy umieścić ją na skraju kadru, sfotografować i po wczytaniu zdjęcia do okna importu plików *RAW*, pobrać próbkę zadrukowanego na szaro fragmentu narzędziem *White Balance* (balans bielei). Gdy uda Ci się poprawnie ustawić równowagę kolorystyczną zdjęcia, po prostu wykadruj niepotrzebny już fragment sceny z tablicą. (Więcej informacji dotyczących posługiwania się tym przydatnym wzornikiem barw znajdziesz w rozdziale poświęconym korekcji koloru)

Krok 7.

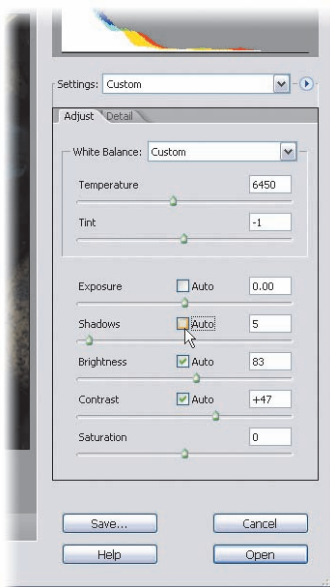
Zajmijmy się teraz skorygowaniem charakterystyki tonalnej zdjęcia — ustawienia dotyczące tych właściwości obrazu znajdziesz poniżej sekcji *White Balance* (balans bielei). Górny suwak (prawdopodobnie jest to najczęściej używany parametr w oknie importu plików *RAW*) służy do korygowania ekspozycji zdjęcia. Umożliwia on zwiększenie przysłony o cztery liczby (*f-stops*) lub zmniejszenie o dwie, przy czym regulacji tej można dokonać płynnie. Oznacza to, że możemy na przykład przesunąć suwak *Exposure* (ekspozycja) do położenia +1,50, co oznacza, że ekspozycja zdjęcia zostanie zwiększona (a zdjęcie rozjaśnione) o półtorej liczby przysłony. Jednym ze sposobów regulacji ekspozycji jest niezawodna metoda „na oko”: po prostu przeciągnij suwak tego parametru w wybraną stronę i przyjrzyj się podglądowi zdjęcia.

Nie jest to jednak jedyna dobra metoda; znajdziesz tutaj bowiem wiele innych funkcji i ustawień, które pomogą Ci podjąć lepszą decyzję o wyborze właściwej ekspozycji ujęcia.

ciąg dalszy na następnej stronie

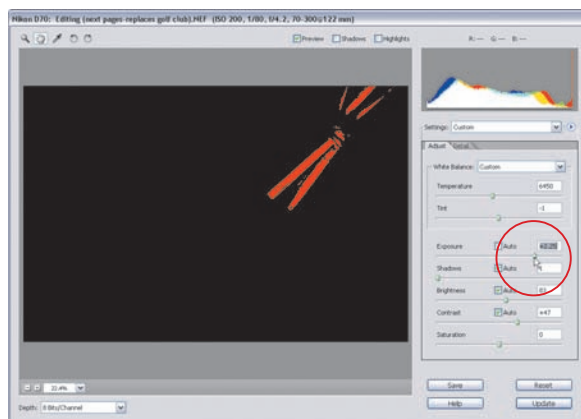
Krok 8.

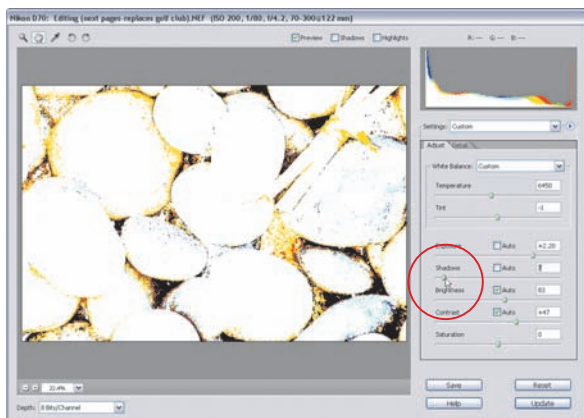
Standardowo, po wczytaniu dowolnego zdjęcia w formacie RAW, moduł importu plików RAW podejmuje próbę automatycznego dobrania wartości parametrów *Exposure* (ekspozycja), *Shadows* (cienie), *Brightness* (jasność) i *Contrast* (kontrast). Niekiedy owe automatyczne ustawienia spisują się zadziwiająco dobrze, warto więc wypróbować ich działanie przed przystąpieniem do samodzielnych poprawek. Jeśli chcesz porównać efekt automatycznej korekcy z oryginalnym wyglądem zdjęcia, to po prostu wyłącz na chwilę opcję *Preview* (podgląd), znajdującą się ponad oknem podglądu fotografii. Opcje *Auto* (auto) możesz również wyłączyć przy użyciu skrótu *Ctrl+U* lub za pomocą pól wyboru znajdujących się ponad suwakiem każdego z parametrów korekcy obrazu.

Krok 9. (Ekspozycja)

Osobiście używam nieco innego sposobu na określenie właściwych wartości ekspozycji zdjęcia. Polega on na sprawdzeniu, jak bardzo mogę zwiększyć lub zmniejszyć ekspozycję zdjęcia, bez utraty szczegółów w zakresie cieni lub światła obrazu. Jeśli chcesz przekonać się, jak on działa, to przytrzymaj klawisz *Alt*, a następnie kliknij suwak *Exposure* (ekspozycja). (Nawiasem mówiąc, przesunięcie tego suwaka powoduje automatyczne wyłączenie opcji *Auto*). Po kliknięciu suwaka ekspozycji, podgląd zdjęcia stanie się zupełnie czarny. Jeśli podczas zwiększania wartości parametru *Exposure* (ekspozycja) na podglądzie pojawiają się jakieś białe (a także czerwone, zielone lub niebieskie) fragmenty, to znaczy, że w oznaczonych w ten sposób miejscach nastąpiła całkowita lub częściowa utrata szczegółów obrazu (w niektórych przypadkach nie ma w tym nic złego — jaskrawe odbicia od karoserii wozu czy tarcza słoneczna niemal zawsze będą jednolicie białe i pozbawione jakichkolwiek szczegółów). Zwracając zatem uwagę na to, w jakich miejscach pojawiają się oznaki utraty szczegółów obrazu, postaraj się zwiększyć wartość parametru *Exposure* (ekspozycja) do bezpiecznego maksimum.

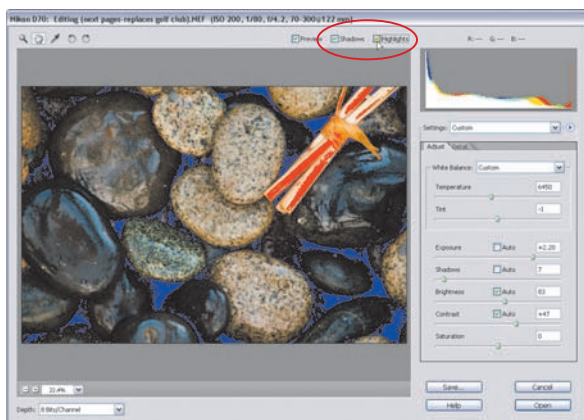

Krok 10. (Cienie)

Teraz, gdy ekspozycja zdjęcia jest już ustawiona (a zakres światła zabezpieczony przed ewentualną utratą detali, wynikającą z nadmiernego rozjaśnienia obrazu), należałoby zająć się zakresem cieni. Nie będzie dla Ciebie zbyt dużym zaskoczeniem, jeśli powiem, że do regulacji tego podzakresu jasności służy oddzielny suwak, który nosi (niezwykle trafną, przynajmniej sam nazwę *Shadows* (cienie). Przesunięcie tego suwaka w prawą stronę powoduje zwiększenie intensywności cieni na zdjęciu. Ponownie masz tu do dyspozycji opcję *Auto* (którą zresztą powinieneś wypróbować) i ponownie możesz skorzystać ze sztuczki polegającej na zmianie położenia suwaka

z jednoczesnym przytrzymaniem klawisza *Alt*. Tym razem podgląd zdjęcia będzie wyglądał odwrotnie niż poprzednio: obszary, które są zagrożone utratą szczegółów oznaczone będą kolorem czarnym, zaś fragmenty, które nadal zawierają wszystkie niezbędne informacje o obrazie zamalowane będą na biało. Jeśli na podglądzie pojawiają się fragmenty w innych kolorach (na przykład czerwonym, zielonym lub niebieskim), to znaczy, że przekłamaniami uległy poszczególne kanały koloru zdjęcia, co również przekłada się na utratę szczegółowości obrazu, jednak nie w takim stopniu jak we fragmentach oznaczonych na czarno. Zwiększ wartość parametru *Shadows* (cienie) do maksymalnego dopuszczalnego poziomu, w którym nie następuje jeszcze utrata szczegółów w zakresie cieni.

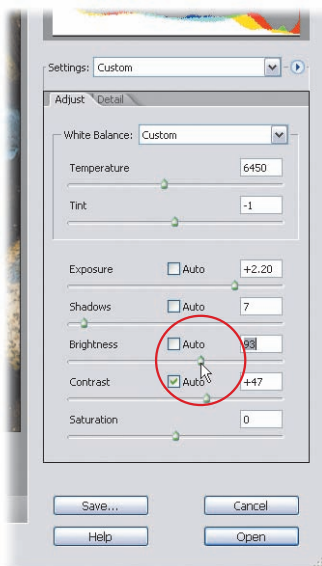
WSKAZÓWKI:

W tej wersji programu Photoshop Elements, firma Adobe wprowadziła bardzo ciekawą i przydatną funkcję, umożliwiającą śledzenie strat w szczegółowości obrazu w zakresie cieni i światła. Na górze okna dialogowego *Camera Raw* znajdują się między innymi pola wyboru *Highlights* (światła) i *Shadows* (cienie). Po zaznaczeniu tych pól, wszystkie fragmenty światła, które zagrożone są utratą informacji (niezależnie od tego, którym suwakiem się posługujesz), oznaczone zostaną kolorem czerwonym, zaś zagrożone fragmenty cieni — kolorem niebieskim. Nieźle, prawda?

ciąg dalszy na następnej stronie

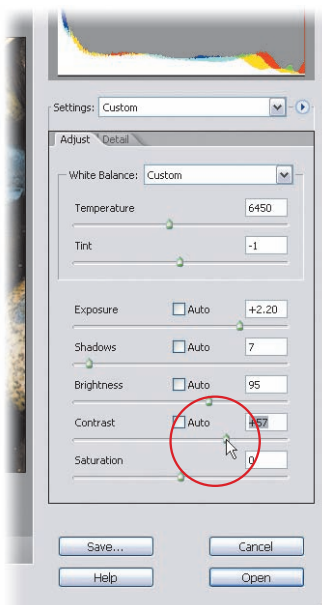
Krok 11. (Jasność)

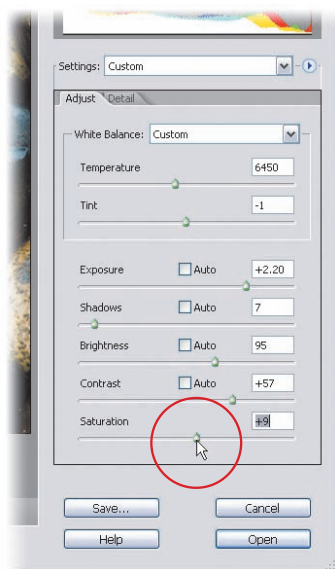
Kolejny suwak, znajdujący się tuż pod suwakiem parametru *Shadows* (cienie), to *Brightness* (jasność). Ponieważ posługując się suwakami *Exposure* (ekspozycja) i *Shadows* (cienie), skorygowałeś już skrajne zakresy jasności obrazu, to suwak *Brightness* (jasność) służy do zmodyfikowania całej reszty zakresu tonalnego. Mówiąc prościej, zawsze porównuję ten suwak do suwaka półcieni w oknie dialogowym *Levels* (poziomy) — być może taka analogia pozwoli Ci łatwiej przyzwyczaić się do ról, jakie spełniają poszczególne parametry w oknie importu zdjęć *Camera Raw*. Oczywiście suwak *Brightness* (jasność) również dysponuje polem *Auto*, tym razem jednak nie jestem zachwycony rezultatami jego działania. Moim zdaniem włączenie tej opcji nadaje fotografii płaski, nieciekawny wygląd, ale oczywiście to może być tylko kwestia gustu. Najlepiej będzie, jeśli przekonaś się o tym samodzielnie. Po prostu kilkakrotnie włącz i wyłącz opcję *Auto*, aby sprawdzić efekty jej działania w podglądzie zdjęcia. Przesunięcie suwaka *Brightness* (jasność) w prawo (powyżej 50) powoduje rozjaśnienie półcieni, a przesunięcie go w lewą stronę (poniżej 50) — przyciemnienie ich.

Krok 12. (Kontrast)

Działanie suwaka *Contrast* (kontrast) jest zgodne z tym, czego można oczekiwać w związku z jego nazwą. Umożliwia on zwiększenie lub zredukowanie kontrastu obrazu (w zależności od tego, w którą stronę go przesuniesz). Przesunięcie tego suwaka w prawo powoduje zwiększenie kontrastu zdjęcia (ten rodzaj korekcji kontrastu wykonuje się najczęściej), a zmiana jego położenia w lewo — zmniejszenie kontrastu. Podobnie jak w przypadku innych suwaków, tak i tutaj znajdziesz opcję *Auto*, lecz — możesz mi wierzyć — nigdy nie powoduje ona tak intensywnego zwiększenia kontrastu, jak bym sobie tego życzył. Zazwyczaj zatem dokonuję odpowiednich regulacji ręcznie, posługując się oknem podglądu i histogramem obrazu.

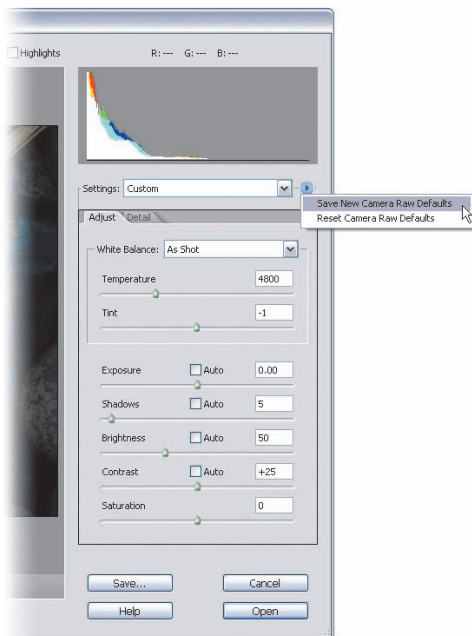

Krok 13. (Nasycenie)

Suwak *Saturation* (nasycenie) umożliwia zwiększenie nasycenia fotografii w formacie RAW (dzieje się tak, gdy przesuniesz go w prawo) lub uzyskanie efektu odwrotnego, czyli zmniejszenie nasycenia barw na zdjęciu (podczas przesuwania go w lewo). Tego suwaka nie używam niemal nigdy, ponieważ traktuję okno importu zdjęć RAW jako rodzaj laboratorium, w którym tworzę dobrze zrównoważoną, ostrą i naświetloną odbitkę. Zmiana nasycenia barw stanowi z mojego punktu widzenia ingerencję w naturę zdjęcia, dlatego też z tego typu modyfikacjami zazwyczaj czekam aż do otwarcia pliku w programie Elements. Jedyna sytuacja, w której zdarza mi się użyć suwaka *Saturation* (nasycenie) ma miejsce wówczas, gdy korekcja zdjęcia przy użyciu innych suwaków spowodowała, że kolory na fotografii stały się spłowiałe i wyblakłe. Oczywiście, nie musisz

zgadzać się z moją teorią, jeśli chcesz zwiększyć nasycenie barw przy użyciu tego parametru, to bardzo proszę (przysięgam, że nikt się o tym nie dowie). Nawiasem mówiąc, z jakichś przyczyn (być może z litości dla zdjęć) projektanci firmy Adobe nie zdecydowali się na umieszczenie tutaj opcji *Auto*.

WSKAZÓWKA:

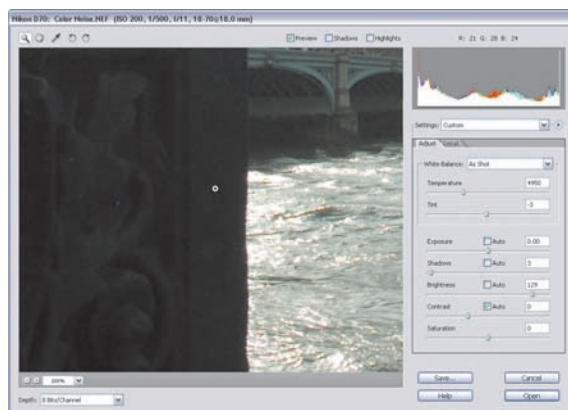
Jestem pewien, że zwróciłeś uwagę na to, że wszystkie opcje *Auto* są standardowo włączone. Jeśli chcesz wyłączyć te opcje na dobre, a nie tylko tymczasowo wyłączać podgląd ich działania przy użyciu opcji *Preview* (podgląd) lub skrótu *Ctrl+U*, to wypróbuj następujący sposób: otwórz dowolne zdjęcie typu RAW, naciśnij *Ctrl+U*, aby wyłączyć wszystkie opcje *Auto* i z podręcznego menu znajdującego się w sekcji *Settings* (ustawienia) — jego przycisk znajdziesz tuż obok rozwijanego menu *Settings* (ustawienia) — wydaj polecenie *Save New Camera Raw Defaults* (zapisz nowe ustawienia domyślne formatu RAW). Jeśli otworzysz teraz kolejny plik w formacie RAW, to pola *Auto* będą wyłączone.

Redukcja szumu na zdjęciach w formacie RAW

Jeśli podczas przetwarzania obrazu zauważysz, że fotografia jest silnie zaszumiona (widoczne są na niej czerwone i zielone punkty lub przypadkowe kolorowe plamki), to możesz podjąć próbę zredukowania tego szumu — w szczególności szumu kolorowego — przy użyciu opcji zgromadzonych w oknie importu zdjęć RAW.

Krok 1.

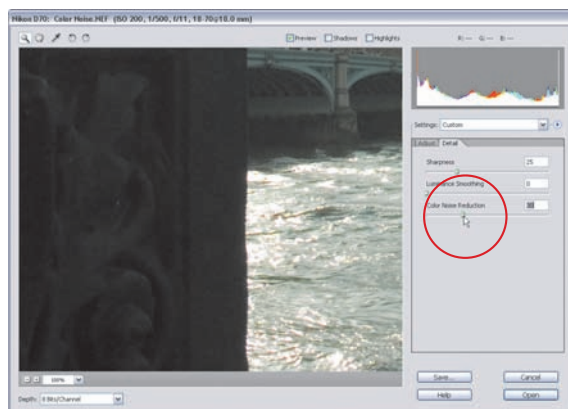
Wczytaj zdjęcie w formacie RAW, które jest wyraźnie zaszumione. Naciśnij klawisz Z, aby włączyć narzędzie Zoom (lupka), a następnie powiększ wycinek obrazu tak bardzo, by szum był dobrze widoczny. Narzędzia dostępne w oknie *Camera Raw* pozwalają zwalczać dwa rodzaje szumu. Pierwszy to szum wynikający z ustawienia bardzo wysokiej czułości ISO, co bardzo często ma miejsce podczas fotografowania w kiepskich warunkach oświetleniowych. Drugi to szum kolorowy, który może pojawić się na zdjęciu w zupełnie zwyczajnych warunkach fotografowania (niektóre aparaty fotograficzne są na ten efekt bardziej podatne od innych).

©SCOTT KELBY

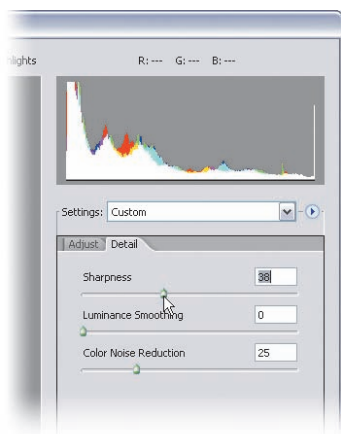
Krok 2.

Kliknij zakładkę *Detail* (szczegóły), znajdującą się po prawej stronie okna dialogowego *Camera Raw*. Jeśli chcesz zmniejszyć ilość szumu kolorowego, przesun suwak *Color Noise Reduction* (redukcja szumu koloru) w prawo. Jak widać (rysunek obok), algorytm usuwania tego rodzaju szumu spisuje się całkiem nieźle, choć jednym z efektów ubocznych jego działania jest nieznaczne zmniejszenie nasycenia barw na fotografii. Dlatego po zredukowaniu szumu warto jest zmniejszyć powiększenie obrazu, aby oszacować wygląd całego zdjęcia, a nie tylko jego małego wycinka, który nie daje poglądowego obrazu sytuacji. Jeśli problem dotyczy głównie zakresu cieni (co oznacza, że mamy do czynienia z szumem ISO), to możesz wypróbować efekt działania suwaka *Luminance Smoothing* (wygładzanie luminancji) — podobnie jak poprzedni, tak i ten suwak należy po prostu przesunąć w prawo. W tym przypadku wymagana jest jednak szczególna ostrożność, ponieważ zabieg ten może spowodować nieznaczne rozmycie całej fotografii.

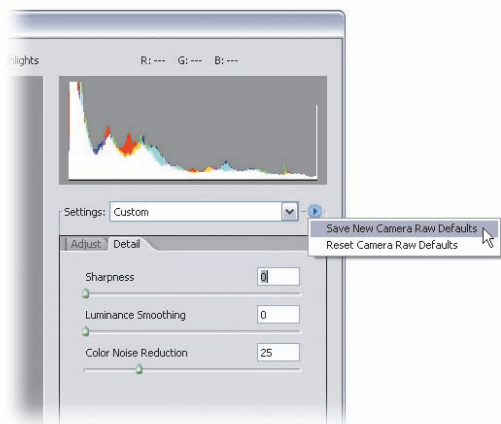
Choć wśród opcji dostępnych w oknie *Camera Raw* znajdują się również takie, które umożliwiają wyostrażanie fotografii, to sam musisz zdecydować, czy zabieg ten jest konieczny na tak wczesnym etapie przetwarzania zdjęcia. Słyszałem już argumenty przemawiające za takim rozwiązaniem, lecz napotkałem również wiele głosów przeciwnych, co sprawia, że rzecz sprowadza się do indywidualnych preferencji każdego fotografa. W ćwiczeniu tym zawarłem kilka wskazówek dotyczących wyostrażania zdjęć typu *RAW* oraz całkowitego wyłączenia algorytmów wyostrażających.

Wyostrażanie zdjęć w formacie RAW

Krok 1.

Po otwarciu dowolnego zdjęcia w oknie *Camera Raw* standardowo jest ono poddawane bardzo nieznacznemu wyostrażaniu. Intensywność tego wyostrażania można sprawdzić na podstawie położenia suwaka *Sharpness* (ostrość) w zakładce *Detail* (szczegóły). Jeśli chcesz zwiększyć ostrość zdjęcia, przesunij ten suwak w prawą stronę (jeśli rzeczywiście chcesz to zrobić, to zmień powiększenie fotografii w oknie podglądu na 100%, aby móc dokładnie przyjrzeć się efektom wyostrażania).

Krok 2.

Teraz, skoro wiesz już, jak należy zwiększać ostrość zdjęcia w oknie *Camera Raw*, chciałbym zasugerować Ci, abyś... (nie cierpię tego mówić) zredukował wartość parametru *Sharpness* (ostrość) do 0%. Zalecam takie rozwiązanie z dwóch powodów. Po pierwsze, cały proces wyostrażania opiera się tutaj wyłącznie na wartości jednego parametru, a zatem nie masz szczegółowego wpływu na sposób i zakres jego działania. Po drugie, odnoszę wrażenie, że wyostrażanie powinno mieć miejsce tuż przed zapisaniem pliku, a nie jeszcze przed jego utworzeniem, dzięki czemu nie spowoduje ono zbyt dużego uszczerbku w jakości obrazu. Jeśli się z tym zgadzasz (to

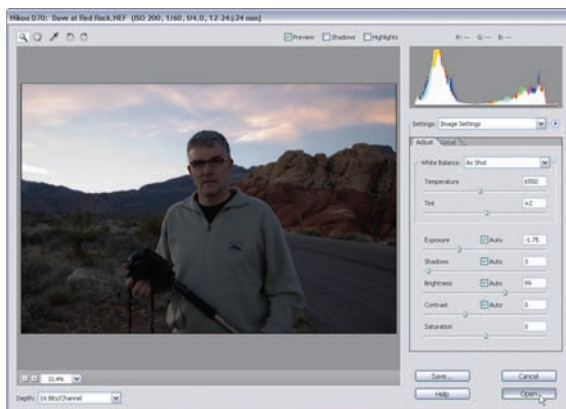
oczywiście wyłącznie Twoja sprawa), to zmniejsz wartość parametru *Sharpness* (ostrość) do 0%, a następnie wydaj polecenie *Save New Camera Raw Defaults* (zapisz nowe ustawienia domyślne formatu RAW), dostępne w podręcznym menu okna dialogowego *Camera Raw* po prawej stronie rozwijanej listy *Settings* (ustawienia). Jeśli otworzysz teraz kolejny plik w formacie *RAW*, to nie zostanie on wyostrażony dopóty, dopóki nie zdecydujesz o tym samodzielnie, zmieniając położenie suwaka *Sharpness* (ostrość).

Różnicowanie ekspozycji na zdjęciach w formacie RAW

Jeśli zapomnisz ustawić w aparacie fotograficznym opcji, umożliwiającej wykonanie kilku zdjęć przy różnych wartościach ekspozycji (na tym właśnie polega *bracketing*, czyli różnicowanie ekspozycji), to możesz z powodzeniem nadrobić to niedopatrzenie w programie Photoshop Elements. Dzięki ustawieniom, jakie oferuje okno importu zdjęć w tym formacie, możesz przygotować kilka nieznacznie różniących się od siebie ekspozycją „odbitek” i połączyć je w jedno zdjęcie, którego nie dałoby się uzyskać z żadnego z fotografii źródłowych z osobna.

Krok 1.

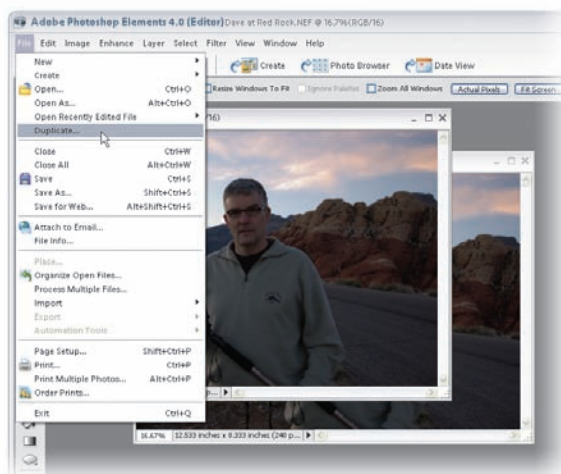
Posługując się programem *Organizer* (organizator) wczytaj fotografię w formacie RAW, z której chciałbyś uzyskać kilka wersji „cyfrowych odbitek” różniących się ekspozycją, a które posłużą następnie do zmontowania jednego, wysokiej jakości zdjęcia. Na przykładowej fotografii, pokazanej na rysunku obok, ekspozycja nieba jest wprawdzie poprawna, lecz główny obiekt zdjęcia (którym jest mój przyjaciel i kolega po fachu, fotografik Dave Moser) tonie w głębokim cieniu. Postanowiłem zatem przygotować kilka ujęć, różniących się poprawnie naświetlonymi elementami. Za pierwszy cel postawiłem sobie uzyskanie zdjęcia z właściwą ekspozycją nieba (która już na początku wygląda poprawnie). Posługując się ustawieniami automatycznymi utworzyłem nowe zdjęcie, pomimo że sylwetka Dave’a jest na nim niemal zupełnie niewidoczna. Po kliknięciu przycisku *Open* (open), pierwsza fotografia pojawiła się w środowisku edycji obrazu programu Photoshop Elements.

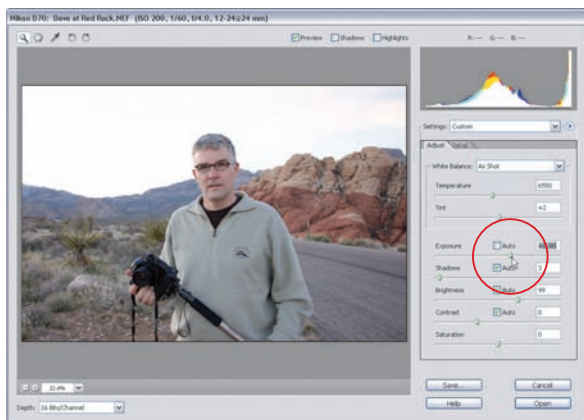

© SCOTT KELBY

Krok 2.

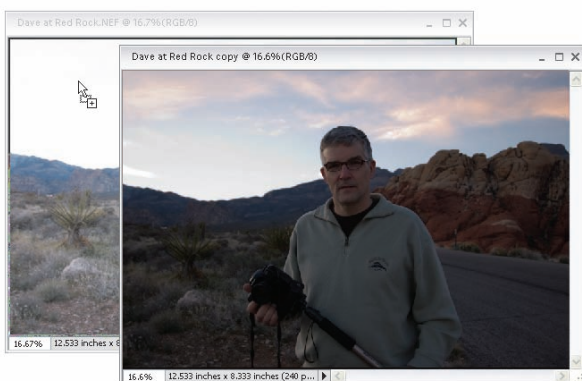
Wydadź polecenie *File/Duplicate* (plik/powiel) w edytorze programu Elements, aby utworzyć kopię otrzymanego zdjęcia. Kliknij okno z oryginalną fotografią i zamknij je, niczego nie zapisując. Dzięki temu będziesz mógł za chwilę otworzyć nową kopię tego samego zdjęcia, lecz skorygowaną pod kątem poprawnego naświetlenia pierwszego planu fotografii, czyli sylwetki czyli Dave’a.

Krok 3.

Teraz należy ponownie otworzyć to samo zdjęcie RAW, co przed chwilą przy użyciu programu *Organizer* (organizator). Kliknij miniaturę tego zdjęcia, a następnie naciśnij **Ctrl+I**, aby ponownie otworzyć żądany plik. Gdy tylko zdjęcie zostanie wyświetlone w oknie modułu *Camera Raw*, przesun suwak *Exposure* (ekspozycja) tak daleko w prawą stronę, aż cały Dave (i drugi plan zdjęcia) zostanie poprawnie naświetlony. Oczywiście niebo ulegnie wówczas całkowitemu prześwieceni, lecz uwierz mi, że można z powodzeniem zignorować ten fakt i zająć się poprawkami w wyglądzie głównego tematu zdjęcia. Gdy uda Ci się uzyskać satysfakcjonujący efekt, kliknij przycisk **Open** (otwórz), aby otworzyć skorygowaną wersję fotografii w edytorze programu Elements.

Krok 4.

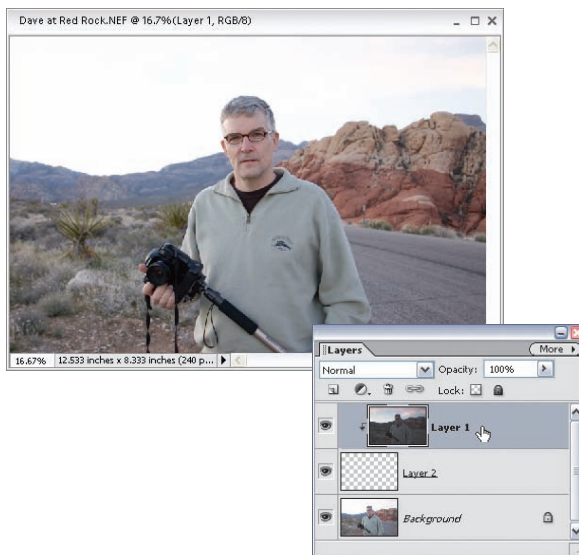
W programie Elements powinny być teraz otwarte obydwie wersje zdjęcia: jaśniejsza, z poprawnie naświetlonym pierwszym planem wraz z sylwetką Dave'a oraz ciemniejsza, z poprawnie naświetlonym niebem. Ułóż okna z tymi zdjęciami w taki sposób, by były jednocześnie widoczne na ekranie. Naciśnij klawisz **V**, aby włączyć narzędzie *Move* (przesunięcie), a następnie przytrzymaj klawisz **Shift** i przeciągnij ciemniejszą wersję zdjęcia do okna z jaśniejszą fotografią. Dzięki naciśnięciu klawisza **Shift** skopiowana fotografia będzie idealnie nakładała się na poprzednią (pojawia się ona na oddzielnej warstwie dokumentu

w palecie warstw). W efekcie jaśniejszy wariant fotografii znalazł się na warstwie tła, ciemniejszy zaś na oddzielnej warstwie obrazu. Teraz możesz zamknąć okno z ciemniejszą wersją zdjęcia, ponieważ nie będzie ono nam już potrzebne — obydwie wersje fotografii znajdują się na oddzielnych warstwach w drugim oknie.

ciąg dalszy na następnej stronie

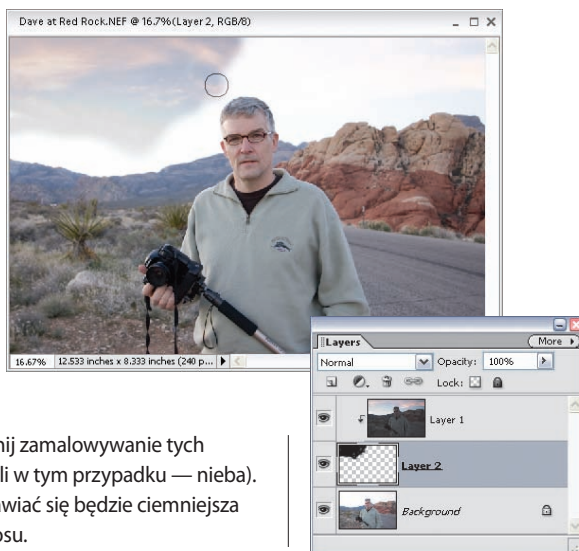
Krok 5.

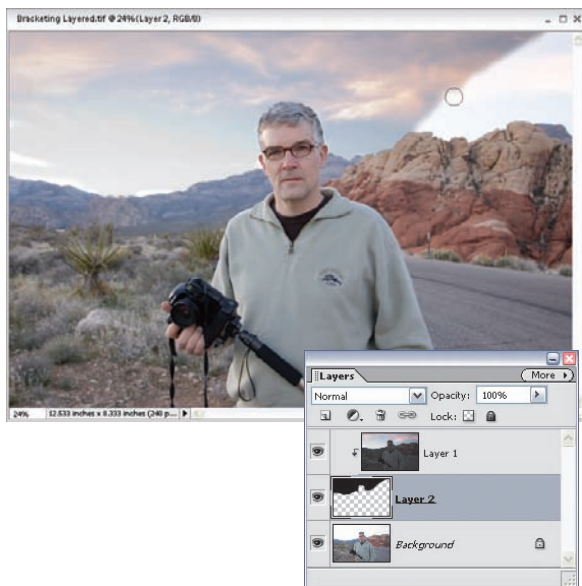
Przytrzymaj klawisz *Ctrl*, a następnie kliknij ikonę *Create a New Layer* (utwórz nową warstwę), znajdującą się w górnej części palety warstw. Powstanie wówczas nowa, pusta warstwa obrazu, znajdująca się bezpośrednio pod warstwą ze zdjęciem z poprawnie naświetlonym niebem. Kliknij teraz tę warstwę (powinna ona znajdować się na samej górze stosu warstw) i naciśnij klawisze *Ctrl+G*, wskutek czego wybrana warstwa zostanie zgrupowana z pustą warstwą, leżącą poniżej. Jeśli uda Ci się to zrobić, to górna warstwa dokumentu zniknie, odsłaniając zdjęcie z poprawnie naświetlonym Dave'em (znajdujące się na warstwie tła).

Krok 6.

Nadszedł najwyższy czas, aby „odsłonić” niebo znajdujące się na warstwie z ciemniejszym wariantem zdjęcia. Oto najprostszy sposób: najpierw kliknij miniaturę pustej warstwy w paletce warstw (znajduje się ona pomiędzy warstwami z dwiema fotografiami). Następnie naciśnij klawisz *B*, aby włączyć narzędzie *Brush* (pędzel) i kliknij niewielki przycisk ze skierowaną w dół strzałką, znajdujący się obok miniatury tego narzędzia na pasku opcji programu. Z przybornika, który się wówczas otworzy, wybierz średniej wielkości pędzel o miękkich krawędziach. Naciśnij klawisz *D*, aby zmienić kolor narzędzia na czarny i rozpocznij zamacalowywanie tych fragmentów obrazu, które chcesz przyciemnić (czyli w tym przypadku — nieba). W miarę zamacalowywania w oknie dokumentu pojawiać się będzie ciemniejsza wersja nieba z warstwy znajdującej się na górze stosu.

Krok 7.

Kontynuuj pracę, aż zamalujesz całe niebo. Otrzymasz w ten sposób zdjęcie, jakiego najprawdopodobniej nie dałoby się zrobić, fotografując całą scenę: w przypadku takiego oświetlenia można bowiem poprawnie dobrać ekspozycję nieba albo pierwszego planu, lecz uzyskanie dobrego naświetlenia całej kompozycji byłoby niezwykle trudne. W takiej sytuacji w sukurs przychodzi program Photoshop Elements, dzięki któremu z jednego „negatywu” można uzyskać dwa zupełnie różnie naświetlone zdjęcia i połączyć ich zalety. Ta funkcja naprawdę rządzi... to znaczy, przepraszam, chciałem powiedzieć „ta funkcja jest naprawdę fascynująca”.

Uwaga:

Jeśli podczas zamalowywania nieba popełnisz błąd, to naciśnij klawisz *E*, aby włączyć narzędzie *Eraser* (gumka) i usunąć niepotrzebnie zamalowane fragmenty z retuszowanej warstwy.

Przed...

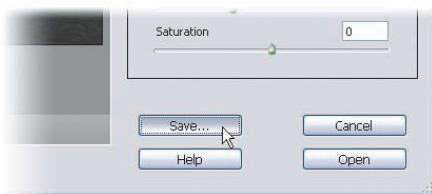
... i po retuszu

Zapisywanie fotografii RAW w formacie Digital Negative firmy Adobe

Format RAW budzi obecnie wiele kontrowersji związanych z olbrzymią różnorodnością jego odmian. Różnorodność ta wynika z braku jednego, uznanego standardu, który przyjęłaby większość producentów sprzętu fotograficznego. Tymczasem, każdy z nich promuje własną odmianę standardu RAW, co prowadzi do kłopotów z obsługą plików w różnych programach graficznych, lecz nie to jest najgorsze. Wyobraź sobie, co byłoby, gdyby jeden z czołowych producentów przestał rozwijać lub wspierać wypromowany przez siebie format i zająłby się opracowaniem kolejnego? Mogłoby to prowadzić do sytuacji, w której kilka lat po tej decyzji żadna aplikacja nie obsługiwałaby już i nie potrafiła poprawnie zinterpretować i wyświetlić takiego zdjęcia. Firma Adobe dostrzegła ten problem i opracowała uniwersalny format pod nazwą Digital Negative (DNG), który ma stać się przyszłością i jednocześnie sposobem na bezpieczną archiwizację zdjęć typu RAW.

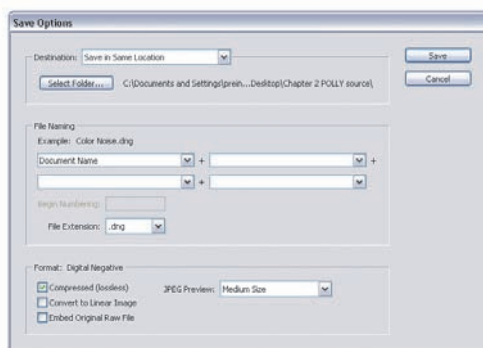
Krok 1.

W chwili pisania tej książki, jedynie nieliczni spośród liczących się producentów aparatów cyfrowych wyposażyli swoje urządzenia w możliwość zapisywania zdjęć RAW w formacie DNG (choć uważam, że to jedynie kwestia czasu, a takie aparaty z pewnością się pojawią się w ofercie każdego z nich). Jeśli Twój aparat nie obsługuje tej funkcji, to nie szkodzi — moduł importu zdjęć *Camera Raw* pozwala bowiem skonwertować do tego formatu dowolne zdjęcie zapisane w formacie RAW. Wystarczy wczytać fotografię przeznaczoną do konwersji i kliknąć przycisk *Save* (zapisz). Pojawi się wówczas okno dialogowe *Save Options* (opcje zapisu), które umożliwia zapisanie bieżącego pliku RAW w formacie DNG.

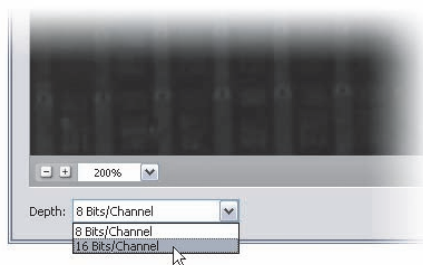
Krok 2.

Do dyspozycji oddano tutaj kilka innych opcji. Możesz zdecydować się na osadzenie oryginalnego pliku RAW w formacie DNG, co sprawia, że wynikowy plik staje się bardzo duży, lecz takie rozwiązanie ma zasadniczą zaletę: umożliwia wyodrębnienie źródłowego pliku RAW z pliku DNG w nienaruszonej postaci. Jeśli dysponujesz pojemnym dyskiem twardym lub będziesz archiwizował dane na płytach CD lub DVD — nie wahaj się i zaznacz opcję *Embed Original Raw File* (osadź oryginalny plik w formacie RAW). Dostępna jest opcja kompresji pliku (i jest to kompresja „bezstratna”, co oznacza, że nie powoduje ona utraty jakości, tak jak to ma miejsce w przypadku kompresji stosowanej w plikach JPEG). Jeśli chcesz, możesz też dołączyć do pliku DNG podgląd zdjęcia w formacie JPEG. To wszystko — po kliknięciu przycisku *Save* (zapisz) otrzymujesz gotowy plik DNG, który możesz archiwizować, otwierać w programie Photoshop Elements lub przy użyciu darmowej aplikacji firmy Adobe.

Wielu zawodowych fotografików twierdzi, że edycja zdjęć o 16-bitowej głębi barw pozwala zachować wyższą jakość obrazu, niż korekta typowych, 8-bitowych obrazów. Choć program Photoshop Elements oferuje podstawową obsługę 16-bitowych zdjęć w formacie RAW, to niestety liczba opcji i narzędzi dostępnych w tym trybie jest bardzo ograniczona. Dostępne są zaledwie podstawowe narzędzia do korekty kolorystyki i jasności obrazu, a najważniejsze funkcje, takie jak warstwy, większość filtrów i cały szereg innych przydatnych poleceń i opcji w trybie 16-bitowym są niestety wyłączone. Jeżeli zatem chciałbyś poddać zdjęcie 16-bitowe tradycyjnym zabiegom korekcyjnym w programie Photoshop Elements 4.0, to musisz skonwertować je na zwykły dokument o 8-bitowej głębi barw. Czy edycja obrazu w trybie zwiększonej głębi barw rzeczywiście jest tak dobra, jak o niej mówią? Zdania na ten temat są bardzo podzielone.

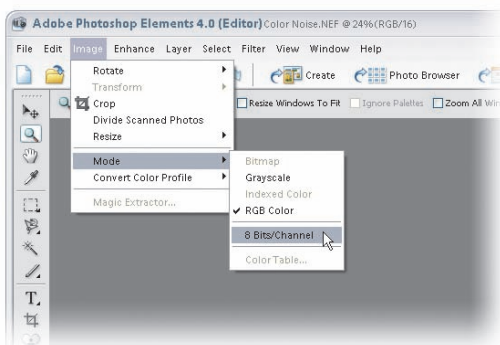
Zdjęcia o podwyższonej głębi barw

Krok 1.

Pracę należy rozpocząć od otwarcia zdjęcia o „podwyższonej głębi barw” (najczęściej w formacie RAW). Dzięki temu można będzie na jego podstawie uzyskać prawdziwy, 16-bitowy obraz — wczytanie zwykłego zdjęcia i jego konwersja na tryb 16-bitowy nie przyniesie spodziewanej zmiany jakości, gdyż po prostu nie da się sztucznie dołożyć do zdjęcia informacji, które nie były na nim zapisane. Wydad polecenie *File/Open* (plik/otwórz) i wskaż wybrany plik RAW.

Po wczytaniu zdjęcia możesz zdecydować o tym, w jakiej głębi barw będzie odbywać się retusz, wybierając odpowiednią opcję z rozwijanej listy *Depth* (głębia), w lewym dolnym rogu okna dialogowego *Camera Raw*.

Krok 2.

Po wybraniu opcji umożliwiającej przetwarzanie obrazu w trybie 16-bitowym, kliknij przycisk *Open* (otwórz) w oknie dialogowym *Camera Raw* i po wczytaniu zdjęcia do środowiska edycji programu Photoshop Elements, rzuć okiem na polecenia dostępne w menu *Filter* (filtr). Niestety, zdecydowana większość filtrów jest w tym trybie wyłączona; podobnie zresztą wyglądają wówczas inne menu programu — lwia część poleceń jest wyświetlona w kolorze jasnoszarym (co oznacza, że nie można z nich korzystać). Po przeprowadzeniu niezbędnych poprawek w trybie 16-bitowym można jednak

skonwertować zdjęcie z powrotem do trybu 8-bitowego, wydając polecenie *Image/Mode/8 Bits/Channel* (obrazek/tryb/8 bitów na kanał).